

Ἡ ἀρχή μου εἶναι, νὰ μὴ ἔχω κάμμίαν ἀρχήν.

ΔΙΑΡΚΕΣ

Ο ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΕΡΒΕΡΗΣ

εἶνε ὁ μόνος συντάχτης τοῦ ΠΑΡΗΛΑΘΡΩΠΟΥ καὶ αὐτὸν πρέπει νὰ στέλνεται οὐλα τὰ γράμματα τῶν ἐπιστολῶν.

Γιὰ τὸ παρὸν ὁ ΠΑΡΗΛΑΘΡΩΠΟΣ βγαίνει τρίς φοραῖς τὴν ἑβδομάς καὶ τυπύεται σὲ 8-9 χειλιάδες φύλλα γιὰ κάθε φύλλο ἢ συνδρομὴ του εἶνε γιὰ τὴν Ἑλλάς δραχ. 10 τὸ χρόνο, καὶ γιὰ τὰ ὄξω τῆς Ἑλλάς 12. Κάνενας δὲν εἶνε δεχτὸς γιὰ συνδρομητῆς ἂν εἶσι στείλη πρῶτα τὸν παρῶ. Ὅσα ἀποβλέπουσι σὲ γυναῖκες, ὅσα εἶνε ἀτομικὰ καθὼς καὶ διατριβαῖς δὲν εἶνε δεχταῖς. Γιὰ κάθε γωστοποιήσι ληρώνεται ἡ ἀράδα πενήντα λεπτά, τὴ κάθε φορᾶ.

Μὲ μεγάλη χαρὰ

ἔγραψε χθὲς ἡ Ἐφημερίς τοῦ Κορομυαλᾶ, ὅτι καταδικάστηκε τὲ ἑπτὰ μερῶν φυλάκισι καὶ πρόστιμο, γιὰτὶ ἔβρισκα λέει τὸν Κουμπάρη.

Πρῶτο, ὄχι σὲ ἑπτὰ ἀλλὰ σὲ τρεῖς μόνο μέρσις μὲ χᾶψωσι ἡ δικαιοσύνη ἡ ἑλληνική.

Καὶ γιὰτὶ πρκακαλῶ; Γιὰτὶ λέει εἶπα τὸν Κουμπάρη τρελὸ. Ἄκουτε; Γιὰ νὰ πῆτε ἓνα τρελὸ, θεότρελο μάλιστα, ὅτι εἶναι τρελός, ἡ δικαιοσύνη σὲ χᾶψώνει.

Ποῖος ρωμηνός ὑπάρχει στὴν Ἀθήνα ὁ ὁποῖος δὲν γνωρίζει τὸν τρελὸ Κουμπάρη; Ὅλοι, ἐντὸς τῶν δικαστῶν, οἱ ὅποιοι γελοῦσαν καὶ οἱ ἴδιοι, ὅταν μοῦ κάθισαν τὴν ποινὴν, ἐνῶ ὄλο τὸ ἀκροατήριον καὶ ὄλοι οἱ δικιόρνοι ἔμειναν ἐκπληχτοί.

Νὰ πᾶν κύνεις φυλακὴ γιὰτὶ ἔβρισα πραγματικῶς κάνένα χρήσιμον πολίτην, σὲ δικόλο, νὰ πᾶν φυλακὴ γιὰτὶ συκοφαντήσε κάνένα ἀδικα, σὲ δικόλο, νὰ πᾶν φυλακὴ γιὰτὶ ἀδικήσε κάνένα, σὲ δικόλο, ἀλλὰ νὰ πᾶν γιὰτὶ εἶπε ἓνα ἀγνωρισμένο τρελὸ ὅτι εἶναι τρελός, αὐτὸ μὰ τὸν Θεὸ δὲν τὸ τρῶν οὔτε τὰ σκυλιά.

Ἄλλο δὲν μὰς ἀπομένει παρὰ νὰ μὰς καθίζουσι φυλακὴ καὶ γιὰτὶ εἶπαμε τὸν γάδαρον, γάδαρον, καὶ ὁ γάδαρος ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ μὰς καταγγέλη γιὰ ἐξύβρισι, γιὰτὶ τὸν εἶπαμε γάδαρον, καὶ νὰ ὑποστηρίξη πῶς δὲν εἶναι γάδαρος.

Ἡ προχθεσινὴ ὅμως ἀπόφασις τῶν δικαστῶν, δὲν εἶναι τίποτα ἄλλο, δὲν φανερώνει τίποτα ἄλλο, παρὰ ὅτι θέλουσι νὰ βουλώσουσι τὰ στόματα τῶν ἀληθινῶν ἐφημεριδογράφων, μὲ τὸν φόβον τῆς φυλακῆς.

Ἐπρεπε, κύριοι δικαστάδες, πρὶν ἀποφασίσαιε, ὅτι ἀποφασίσαιε, νὰ σκερθῆτε καὶ λίγο, πόσα καλὰ ἔφερε στὴν κοινωνία αὐτὸς ὁ Παληάνθρωπος ἴσα ἴσα μ' αὐτὸ τὸ ἐλεύτερον στόμα του τῆς ἀληθείας. Δὲν σωφρονίσαιε σεῖς τόσους ἀνθρώπους μὲ τὴν φυλακὴν σας, ὅσους σωφρόνησα γὼ μὲ τὴν πένυα μου.

Τὶ κάνατε τόρα; Μία τρῦπα μέσα στὸ νερό. Ἄλλ' ὄχι, μοῦ κάνατε μιὰ φοβερὴν καταστροφὴν, γιὰτὶ μοῦ χαλάσατε τὸ κέρι, γιὰτὶ ζημιώσατε τοὺς ταβερνιάριδες ἀπὸ κάμποσις ὀκάδες κρασι, καὶ διότι ἐμποδίσαιε νὰ βγάλω ἓνα φύλλον καὶ μὲ ζημιώσατε φτωχὸν ἀνθρώπον. Ἄς ἦστε καλά. Ἐννοια σας ὅμως, καὶ ἂν μιὰ φορᾶ μὲ πιάσατε, δις οὐκ ἂν μὲ λάβετε ποτὲ, τὸ δὲ χτύπημα ποῦ δόσατε στὸ στόμα τῆς ἀληθείας δὲν τὸ κλείσατε, οὔτε θὰ τὸ κλείσατε ποτὲ, ἀπεγαντίας, τόρα θὰ μὲ κάνατε νὰ γίνω θρασύτερος καὶ νὰ βαρῶπλέων ὄχι μὲ χωρατὰ, ἀλλὰ μὲ χέρι ἀπελπισμένο, καὶ χέρι ἀπελπισμένο, καθὼς εἶπε καὶ ὁ αυτοκράτορας Κωνσταντῖνος ὁ Παλαιολόγος, βραχὲ ἀνδρειωμένα.

Ἄν μὲ καταδικάσαιε γιὰτὶ εἶπα ἓνα ἀνθρώπον τρελὸ, σήμερα σὰς λέω, ὅτι ὅσοι κατοικοῦσι στὴν Ἀθήνα εἶναι τρελῶτεροι τοῦ τρελοῦ, στὴν κορυφὴν τοῦ ὁποῖου εἶναι ὁ ἄη Γιώργης.

Ἄντιο.

Κύριε Μοίραρχε.

Στοὺς πολίτας Γ. Δ. Ζαχαράκοστα καὶ ἀδελφοὺς Καμινᾶ παντοπώλιδες στὸν Περαιᾶ πῆγαν κᾶτι χωροφύλακες καὶ θέλησαν νὰ πάρουσι ἓνα σκυλί, τοῦ πρώτου καὶ ἐπειδὴ δὲν τοὺς τῶδωκε, βγάλαν τὰ σπαθιά νὰ σκοτώσουσι τοὺς ἀνθρώπους. Αὐτὸς ὁ σκυλοκαυγᾶς κόντεψε μ' αὐτὸ τὸν τρόπο νὰ μεταβληθῆ σὲ ἀνθρωποκαυγᾶ, πρᾶγμα ποῦ δὲν εἶναι, μοῦ φαίνεται τόσο καλὸ πρᾶγμα. Φώναξε λοιπὸν καὶ ἐπίπληξε αὐτοὺς τοὺς χωροφύλακας νὰ μὴ τὸ ξανακάνουσι. Τὶ μικρὸ πρᾶγμα τὸ θεωρεῖς τὸ κλέψιμον ἐνοῦς σκυλοῦ; Εἶναι, φίλε μου, σπουδαιότατο καὶ ἀπὸ τὰ σπουδαῖα μάλιστα, ὅσο μᾶλλον ὁ σκύλος ἦτανε σκυλάκι.

Κεῖνος

ποῦ μοῦ γράφει ἀπὸ τῆ Σύρα γιὰ κᾶτι ναυτικὰ, πρέπει νὰ μοῦ στείλη καὶ τὸ ὄνομά του γιὰ νὰ μὴ πᾶν στὸ βρόντο, εἰπείτα πρέπει νὰ ξέρη τινὰς καὶ μὲ ποιὸν ἔχει νὰ κάνη, καὶ ὄχι ἔτσι, βᾶρα στὰ κουτουροῦ.

Στήν άποθήκη

των ναυκλάστρων που μουγραφαν και έγγραφα, ότι βρωμιά, ξέρετε πόσο πράγμα είχε μέσα; Ένα σακκι κουκκιά.

Νά λοιπόν, γιατί δεν δίνω πλέον πίστη σε άνυπέγραφα γράμματα έπιστολών, γιατί έννοούν μερικοί στη καμπούρα μου να γράφουν τὰ δικά τους. Πάει κι' αυτό.

Κάτω στο Περαία

στο δρόμο του άγιου Σώματος και κοντά στο σταθμό του σιδηρόδρομου βρίσκεται μια γαλλίδα σιδερόστρα που σιδερώνει κοντά στα πουκάμισα και διάφορα φορέματα γυναίκεϊα. Είναι υπερπαραπερίφημος. Όσοι λοιπόν έχετε μούτρα για σιδερώμα τρέξετε όλοι σας στη γαλλίδα σιδερόστρα και θα σας τὰ σιδερώσει περίφημους.

Όρίστε

και άλλη άστυνομική άυστηρότης. Ένα καικι με πεπόνια άραζε στο Περαία, και επειδή ο πλοίαρχος βγήκε δώ με δυο πεπόνια στο χέρι ύστερα από την επιθεώρηση του γιατρού, ο βοηθός της άστυνομίας τον άρχισε πτή; παπαλαιάς και τον στρίμωξε και μέσα και τον ζήμωσε τον άνθρωπο 70 δραχμιάι; από το πράγμα που του κλεψαν.

Καλά όμως να την πάθη ο κουτοπλοίαρχος, διότι δεν του φτασε το ξερό του να χαρίσει τὰ δυο πεπόνια στον άυστηρό βοηθό. Θέλουν και οι άγιοι χαρίσματα και όχι βοηθοί και κλητήρες. Μά παντού σούρα που να πάρη ο διάολος.

Κύο Νομάρχη.

Λέν πως τάχα στην επιθεώρηση που έκανες στο βοεροκομείο, ότι ανακάλυψες και μικράς καταχρησούλες, οι όποιας τάχα αναβαίνουν σε κάμποσε; χιλιαδούλες δραχμιάι.

Τώρα τα κακά στόματα θέλουν να πούν πως αύταις της καταχρήσεις της έκανε τάχα ή κυρία διευθύντρια, ή όποις τάχα έβαζε στα χαρτιά ψεύτικα όνόματα παιδιών και έτσι φουσκώνοντας τον άριθμό των παιδιών που τάχα βρίσκοντο στο κατάστημα ζούπιζε αύτη τον παρὰ, τον όποιο τάχα έκανε πως πλήρωνε σε βυζάστραϊς άνυπαρχτες, και ότι όλα αυτά τα ανακάλυψες.

Τώρα αν ήναι αλήθεια δεν σου φκίνεται και σένα λίγο παράξενο πως δεν καταγγέλληκε άκόμα ή κυρία διευθύντρια;

Αν δε πάλι είναι ψέμματα, δεν είναι καλά να γίνη μια διάψευσι έπίσημος από σένα για να ήσυχάσουν και τα κακά στόματα;

Νά δούμε, ως πότε αύτη ή άχρεία κλεψά θα βασιλεύη σ' αύτὰ τὰ ρημασμένα φιλανθρωπικά της άφιλανθρωπίας καταςτήματα;

Άκουετε

και μάθετε τί θα πη άνοικονόμητος οικονομία του ύπουργείου των άνοικονομήτων οικονομικών.

Ξέρετε ότι ή κυβέρνηση ένοικιάζει μαγαζά για να κάνη της άποθήκε; που θα κόφτη τον καπνό. Πάει καλά.

Βέβαια δε αύταις της άποθήκε θα φροντίζη να της νοικιάζη δασ το δυνάτο φτηνά. Σωστό.

Μια τέτοια λοιπόν άποθήκη ένοικιάστηκε και στον Περαία κοντά στο ύποκατάστημα της τράπεζας, εκεί που είχε άλλοτε το καπνοπωλείο του ό Χρηστοφόρος Σταμόπουλος, αύτός δε ό κ. Σταμόπουλος έπληρωνε για τέσσερα χρόνια που τὸ είχε το μαγαζά 150 δρ. τον μήνα, πόσα δε τὸ νοίκιασε νομίζετε τώρα ή κυβέρνηση αύτὸ τὸ μαγαζά;

Διακόσαιο; Πόλλαις είναι καυμένοι. Τρακόσαιο; Αύταις πάλι είναι πιο περισσότερες. Τετρακόσαιο; Ου τὸ παραξυλώσατε. Πεντακόσαιο; Τὸ παραφουσκώσατε. Έξκόσαιο. Διὸς χωρέσει τὴ μένα σας. Τὸ βρίσκετε. Αί, τί διαφορά τάχα ύ-

πάρχει μεταξύ 150 δραχ. ως της έξκόσαιο. Τετρακόσαιο πενήντα μονάχα. Και τί είναι για τὸ δημοσίο τετρακόσαιο πενήντα ψωροδραχμιάι, ως ήναι καλά ό χαμάλης Λαός που πληρώνει τὸς φόρους για να κερδίζουν μερικοί μερικοί μεγαλοσάνοι.

Και ξέρετε άκόμη και ένα άλλο, γιατί δηλαδή ένοικιάστηκε τότο φτηνά;

Διότι, κύριοι, ο ιδιοκτήτης της άποθήκε; είναι γαμβρός του έντιμου ύπουργού των Ναυτικών κύρ κυρίου Τομπάζη.

Άς τὰ κλαίη που τάχει. Ω, ρωμαϊκό ρωμαϊκό, που να πάρη ο διάολος τὸ ρωμαϊκό μαζύ με κείνον που τὸ πρωτόφτειανε, τὸν μασκκρά.

Όσοι

από τὸς έντιμους άντ αποκριταίς μου μούστειλαν παράδες τὸς έλαβα και τὸς εύχαριστῶ και να μη μες ξεχνούν.

Τὸ σημερινό

φύλλο δεν τόχω με κέρι γραμμένο και να με συμπαζετε, γιατί μέσα ούτε κρασί είχα ούτε διάολο.

Όλας της άυστηρότητες; βρήκαν να της εφαρμώσουν σε μένα, γιατί λέει, φοβότανε να μη τὰ περάσω στο Παληάρθρωπο.

Όμορφη άυστηρότης με τὴ μπίστη μου, ή όποις δεν με άρεσε καθόλου, με ντίπ.

Είχα και κείνους τὸς διαλοφυλακισμένους που με τριγύρισαν και μου φώναζαν άδικα, γιατί λέει κι' αύτοι άδικα είναι μέσα. Ότι κι' αν κάνη τινὰς και τὸν χαψώσουν, λέει πάντα πως άδικα τὸν χάψωσαν, όπως λέω κ' εγώ.

Τὸ—μέσ' τὸ εισαγγελέα σου, τὸ : — να μέσ' τὴν δικαιοσύνη έπερναν και έδιναν.

Καλοπέρασα από όλα ιδιαίτερα όμως καλοπέρασα ώραία από φύλλους.

Παρατήρησα όμως και ένα καλό, ότι όλους τὸς ήμερεύει ή φυλακή ως κι' αύτὰ τὰ ποντίκια, γιατί δυο νεοφώτιστα—μικρουλάκια δηλαδή, ήρθαν και φώλιασαν από πάνω από τὸ προσκεφάλό μου, ενώ ή κυρία ποντικομάνα τὸς καταγινότανε σε σπουδαία ύπηρεσία, να ξεστοπούση τὸ λαδόμπικο και να λάβη τὸ βάφτισμα τὸ ελαίου.

Όλα τέλος πάντων είναι κει μέσα στού Γενιματζά ύπερλαμπρα, φνιτσαθίτε πλέον που ως κι' αύτός ό Σουρής έζήλειφε τὴ καλοπερσάι μας, ώστε έλεγε, ότι για τρεῖς μέρας καθότανε κι' αύτός μέσα, άρου ύπάρχει και καφέ και φαί, από πατάτες σαλάτα και φασόλια νερόβραστα.

Έμένα όμως καθόλου δεν με άρεσε και τόσο περισσότερο, όσο γιατί μπήκα για ένα θεύτρελο, αλλά δεν πειράζει, μεγαία μου τὸ πράτιγο, και ως μάθω άλλη φερά να μη νομάζω τὸς τρελοὺς όχι τρελοὺς, άλλ' ούτε τὸς παλαβούς.

Τί θα πη σάτυρα.

Άμα που άρχισε στον κόσμο και διαδίνετε ή διαφορά, μοναχοί τους οι άνθρωποι αισθάνθηκαν τὴν άνάγκη να βρουν ένα μέσο, με τὸ όποιο να συμμαζεύουν τὰ ελαττώματά τους και κείνες της κακαίς πράξεις που δεν πιάνουν οι νόμοι.

Έδω λοιπόν στην Ελλάδα βρήκαν τὸν τρόπο πρώτοι πρώτοι οι χωριάτες να συμμαζεύουν των άφεντικων τους της μεμρυπατοδουλειαίς. Τι κάναν λοιπόν, σηκονότανε τὴ νύχτα και γύριζαν στα στενάδια και φώναζαν σαν τελκίλιδες.

Άκουε Λαέ, ο δεινας άνθρωπος κάνει αυτά τα εταε τα κκακ και καστρέφει εμας τὸς φουκαράδες τὸς χωρικούς, είναι τσαναμπέτης, είναι μοχθηρός, είναι κακοήθης και τα λοιπὰ, γιατί έκανε αύτη κι' αύτὴ τὴ πράξη.

Τ' άφεντικὰ άμα άκουαν αύταις της πομπέ; τους, και τὰ ρεζιλίκια τους, ντριπότκνε και συμμαζεύοντο.

Άμα ό Λαός είδε πὸς αύτὸ τὸ πόμπευα έφερνε καλὰ ε-

ποτελέσματα, τσάκωσαν τὸς χωριάτες και τὸς άνέβασαν ύποχρεωτικῶς άπάνω στα κάρρα και τὸς γύριζαν στή πολιτεία, και όποιο άνθρωπο εύρισκαν στο δρόμο τὸς άνάγκάζαν να τὸς βγάνουν στα φώρα της πομπαις του, αν ήχε, αύτὰ δε τὰ λόγια, ή ζωντανή σατύρισι έλέγετο — τὰ εζ' άμάκης, παροιμία που εμεινε και σε μες ως τώρα.

Υστερα έγινε απ' αύτὸ τὸν τρόπο ή κωμωδία, ή όποια ήτανε και αύτὴ μια ζωντανή σάτυρα, γιατί με της κωμωδίαϊς σατύριζαν κάθε κακή πράξη καθενός πολίτη μέσα στα θεάτρα και τὸν εκκναν ρεζίλι και τὸν σωφρόνιζαν. Κοντὰ στή κωμωδία εύρέθηκε και ή καθαρή σάτυρα της όποις ο σκοπός ο κύριος ήτανε και είναι ή σωφρόνισι των κακων ανθρώπων.

Όταν δε βρέθηκε ή τυπογραφία και άρχισαν να τυπώνονται και έφημερίδες βγήκαν και ή σατυρικαίς έφημερίδες και γελοιογραφικῶς, των όποιων ο σκοπός ήτανε και είναι ή σωφρόνισις κάθε κακού ψυχροῦ κι' άνάποδου ανθρώπου, με τὸ να τὸς βγάζουν της μποπαις του στα φώρα.

Καθὼς δε σ' όλα τὰ επαγγέλματα ύπάρχουν και άνθρωποι που ψευτίζουν τὸ έργο τους, έτσι και στή σατυρογραφία βρέθηκαν άνθρωποι, οι όποιοι χωρίς να καταλαβαίνουν τὸν ύψηλό και άγιο σκοπὸ της σάτυρας, νόμισαν πως σάτυρα θα πη ύβριολόγιο άνεξέταστο ή μέσο με τὸ όποιο να χορτάσουν τὰ πάθη τους και τὰ μίσση, αύτοι πλέον δεν είναι σατυρογράφοι, αλλά άχρείοι λιβελλογράφοι και ύβρισται κακοήθεις.

Ό αληθινός σατυρογράφος πρέπει να ήναι τύπος τιμιότητος, και να μην έχη κένενα ελάττωμα άπάνω του από κείνα που θέλει να κατηγορήση άλλους, και να μη κάνη κατάχρησι της δυνάμεις του αύτης άδικώντας στο βρόντο τὸς άλλους.

Ό σατυρογράφος καθὼς οι ποιηται, δεν φταιάεται, αλλά γενάται τέτοιος πλασμένος.

Τὰ κύρια χαρακτηριστικά του είναι να ήναι φίλος της αληθείας και μπροστά σ' αύτὴ πρέπει να παραβλέπη κάθε πλάγιο σύμφερο και κάθε φιλία, διότι όπως οι δικασται δικάζουν τὰ εγκλήματα, έτσι κι' αύτός σαν δικαστής τιμωρὰ τὰ εγκλήματα και τὰς κακοηθείας των άλλων και φέρνει διόρθωσι.

Οι σατυρογράφοι στην Ευρώπη και ούλο τον κόσμο χαίρουν τὴ καλλίτερη ύπόληψι, μόνο έδω στην Ελλάδα που όλα παραξηγήθηκαν και όλα τὰ στραβώσαν έτσι παραξηγήθηκε και ή σατυρογραφία, και βγίνουν κτσι πατασβουράκια, με τὰ όποια καταγίνονται εκείνοι που τὰ γράφουν να ρεζιλεύουν της οικογένειας του ένου; και τὸς άλλου πολίτη, τὸ όποιο γράψιμο τίποτα άλλο σκοπὸ δεν έχει παρὰ να σπείρη στή κοινωνία τὴν διαφθορά και τὴν εξάχρειωσι.

Υπαρξαν όμως και άνθρωποι οι όποιοι εκράτησαν τὴν πένα της σάτυρας πολὺ ύψηλά και έφεραν τόσα καλὰ αποτελέσματα, ένας δε απ' αύτούς είναι και ό Σούτσος.

Τὴν αληθινή σάτυρα τὴν άγαπᾶ όλος ο κόσμος και γι' αύτὸ βλέπετε και τὸν Παληάρθρωπο, να τυπόνετε σε κάθε άριθμὸ σε τόσας χιλιάδες φύλλα, όσα δεν βγάζουν όλαις ή έφημερίδες μαζύ που τυπώνονται ούλλη τὴν Ελλάδα.

Γι' αύτὸ ο σατυρογράφοι πρέπει να ενθαρρύνονται και ύποστηρίζονται και όχι να τὸς δειλιάζουν και τὸς βλέπουν με πλάγια μέσα, ιδίως δε οι δικασται όταν δικάζουν σατυρογράφο πρέπει να ήναι πολὺ προσεχτικοί, και να λαβαίνουν υπ' όψιν τους, ότι καθὼς οι ποιηται έτσι και οι σατυρογράφοι όταν γράφουν έχουν τὸν οίστρό τους, και άρίνουν τὴ πένα τους ελευτέρα να εκφράζη τὴν άγανάχτησι κεινοῦ που τὴν κρατᾶ, γιατί ο σατυρογράφος κάθε άδικία που παθαίνει ένας άλλος, νομίζει πως τὴν παθαίνει ο ίδιος και έτσι γράφει με θυμό.

Ρίξετε ένα μάτι στή προχθεσινή δική μου μικρὴ καταδίκη. Τί έγραψα; Ότι είναι τρελός ένας άνθρωπος που έτσι τον θεωρεῖ όλη ή κοινωνία. Είναι αυτό κκοούργημα ώστε να δικασουν και με καταδικασουν; Και αν για ένα τιποτένιο χωρατό, για μια όλος διόλου άβλαβή λέξι που δεν περιέχει καμμιὰ προσβολή καθίζουν τὸς δημοσιογράφους φυλακή τότε τί πρέπει να κέναν αύτοί; Πως να γράφουν και τί να γράφουν;

Πρέπει να κάψουν να γράφουν; αλλά ή κοινωνία αισθάνεται τὴν άνάγκη τὴν μεγίστη άνάγκη εν γενει όλης της; έφημεριδογραφία; ήποια είναι τὸ μέγιστο γνώρισμα κάθε πολιτισμένου κράτους, ή δυνάμεις του Λαοῦ και ή φωνή αύτου.

Σωπένω ως έδω, διότι με τὸν Θεό είναι κουταμάρα τινὰς να μιλά σε αύτὰ που δεν άκούνε.

Παράπονα φυλακισμένων

Έξέτασει

Τί εκανες συ και σε καθισαν μέσα;

— Άδικα, αδερφέ, με πήραν στο λαϊμό τους για τέσσερα χρόνια, και γιατί; Για τὸ τίποτα, γιατί λέει ξέκανα έναν στο ντόπο άπάνω στο θυμό μου, μήπως τθελα γὼ να τὸν σκοτώσω, εγὼ ήθελα απλῶς να τὸν μαχαίρωσω ξερχα και τὸν παρὰ πήρε τὸ μαχαίρι.

Άμ' εσύ;

— Εγὼ; Μη τὰ ρωτᾶς, εγὼ φίλε μου, είμαι κκαδικατμένος για τέσσερά μου χρόνια, γιατί έδωκα τρεῖς γροθιαί; ένους καρτσέρη, και είπε πως ήθελα να τὸν σκοτώσω. Όρίστε δικαιοσύνη. Είπε μάλιστα πως τὸν έβκαν κάτω τὸς άνοιξα με τὸ ζόρι τὸ στόμα και πυροβόλησα μέσα στο στόμα του και ότι πηγε ήσφαίρα μέσα στο λαρύγγι του και εκείθες γλύστρησε και κόλλησε μέσα στ' άντερα του, τὴν κκατίπε τὴν χώνεψε και τὴν εύγανε χωρίς να πάθη τίποτα. Και μ' όλα ταύτα, κύριέ μου, αύτὸ τὸ θαύμα τὸ πιστεψαν οι δικασται και με καθισαν μέσα.

Άμ' εσύ πάλι τί εκανες;

— Τὰ δικά μου τὰ βάσανα είναι πολυδιήγητα. Με καθισαν μέσα μια βδομάδα, γιατί τσακώηκε ή γυναίκα μου και βριστηκε με μια άλλη, και ή άλλη για εκδίκησι είπε πως τὴν έβρισκα γὼ ενφ' εγὼ ήμουνα στ' άμπέλι.. Από τ' άμπέλι τὴν έβριξα;

Και συ πάλι;

— Άδικα, αδερφέ, άδικα. Μ' έχουν ύπόδικο τρεῖς μήνους, γιατί μουβγκαναν ότι εσουφρωσα ένα ρωλόγι στο Φάληρο, γιατί τὴν ώρα που είδε κείνος που τὸς τκλεψαν και δεν είχε τὸ ρωλόγι του στή τσέπη, και βρέθηκα γὼ κοντὰ του, εύγανε πως τκλεψα γὼ, ενφ' εγὼ εσφούριξα χωρίς να ξερω τίποτα, και εστο με τὸ να είχα τὸ δικό μου ρωλόγι άπάνω μου, και εμοιαζε με τὸ δικό του, είπε πως ήτανε τὸ δικό του, και έτσι άντις να τὸ κλέψω μουκλεψε κείνος τὸ δικό μου, και μ' έχει και φυλακή.

Τὸ πρακτωρίζον των έφημεριδων

Πρὸς τὸν Παληάρθρωπο.

Τὴν Κυριακή σήμερα, ο Παληάρθρωπος βουλώνε τὸν πρώτο χρόνο του, και μπκίνει στον δεύτερο.

Από τὸν καιρὸ που βγήκε ως σήμερα ετυπώθηκαν 140 άριθμοί, κάθε δε άριθμὸς εξεδόθηκε εις 7 χιλιάδες φύλλα, ώστε τὸ όλον των φύλλων που τυπώθηκαν άνεβαίνει σε ενιακόσαιο ογδόντα χιλιάδες φύλλα.

Από τὴν πούλησι αυτων των 980,000 φύλλων μαζεύτηκαν δραχμιαί σαράντα εννέα χιλιάδες, από της όποιαις επήραν καθρὸ κέρδος οι πουληται των έφημεριδων πρὸς 2 λεπτὰ τὸ φύλλο δραχμιαί 19 χιλιάδες και εμεινε περίσσευμα για σε 29 χιλιάδες.

Απ' αύταις της 29 χιλιάδες επληρώθηκαν εις τὸν κ. Τρίμην για τυπογραφικὰ δρ. 5,600, και για άγόσασμα χαρτιοῦ εις τὸν χαρτοπώλην κ. Αντωνιάδην δρ. 6,880.

Η εικόνες ζουγραφικων που ετυπώθηκαν μέσα στο Παληάρθρωπο είναι 430 για τὸ σκλίμα των όποιων επληρώθηκαν εις τὸν ξυλογάφο κ. Σάββα δραχ. 1920.

Βεδ μασκαράδες ποιδε τἀγραφε αυτά ;
— 'Εκεινος που τὰ διαβάζει, δάσκαλε.

Ταχυδρομικά ἐπληρώθηκαν 840 κλι για ἀγόρασμα εὐρωπαϊκῶν εἰκόνων ζουγραφιδῶν για σχέδια ἀπὸ τὸν πράκτορα τῶν εὐρωπαϊκῶν ἐφημερίδων Ξενάκην δραχμαῖς 200.

Πρὸς ὑποστήρηξι τοῦ δημάρχου ἐξουδεύτηκαν σὲ κεράσματα καὶ καροτσάδες δρ. 70, τὰς ὁποίας ἔχει λαμβάνειν για τὴν ἄλλην ζωὴν, καὶ για νὰ μαθῆς νὰ κάνῃς τὸν κομματάρχη ἄλλη φορὰ.

Στοὺς πωλητὰς τῶν ἐφημερίδων στοὺς ὁποίους ἔχῃριες τὸ φύλλο τῆς Λαμπρῆς ἔμεινε καθαρὸ κέρδος δρ. 240, καὶ τραχούσις ἄλλαις που ἐδόθησαν σύμφωνα με τὸ — μὴ γνῶτο ἢ ἀριστερὰ σου, τί ποιεῖ ἢ δεξιὰ. Νούλα καὶ πύλα.

Ἡ εἰσπραξίς λοιπὸν τοῦ Παληανθρώπου ἀξεκαθαρίστες ἀνέβηκαν εἰς 49 χιλιάδες δραχμαῖς, τὰ δὲ ἐξόδα εἰς 35,030 χιλιάδες, ὥστε ἔμεινε καθαρὸ περίσσευμα για τὴν ἀφεντιὰ τοῦ Παληανθρώπου δραχ, 13 χιλιάδες καὶ 970.

Κοντὰ σ' αὐτὰ τὰ κέρδη στὸ διάστημα αὐτονοῦ τοῦ πρώτου χρόνου ἔχει καὶ μιὰ φυλάκις 12 ὥρῶν στὸ **Ἐχτο**, ἔστω με τὸ νὰ ἤθελος νὰ χωρατέψῃς καὶ νὰ κάνῃς κουτοφιγούρα με τὸν βασιλεῖα ἀλλὰ Τρικύπη καὶ Ραμπαγὰ, πρὸς τούτα για νὰ μὴ μένης παραπονεμένος καὶ ἀδοξαστος καὶ κατώτερος ἀπὸ τοὺς συντάχτας τοῦ *Μὴ Χάγεσαι Ραμπαγὰ* καὶ *Ἀριστογάνη* ἔφαγες καὶ κάμποτες μπαστουναῖς για νὰ μάθῃς νὰ μὴ γράφῃς ἄλλοτες ἐναντίον τοῦ διευθυντῆ, μὸλον ὅτις αὐταῖς ἢ παπαλαιὰς ποῦραγες ἦτανε παρὰ τὴ θέλησι τοῦ διευθυντῆ, γιατί ἦτανε ἀλαφρῆς, ἢ δὲ δόξα σου εἶναι πάρα κάτω ἀπὸ τοὺς ἀναφερθέντας συντάχτας, διότι δὲν σὺσπασαν τὸ κεφάλι, καὶ τούτο, ἔστω με τὸ νὰ ξέρουν, ὅτι τὸ δικὸ σου τὸ ντελικάτο κεφάλι δὲν σηκώνει οὔτε μιὰ μαγκουριά, ἐνῶ τῶν ἄλλωνῶν τὰ χοντρά κεφάλια σηκώνουν καὶ πιστολαις.

Μ' ὅλη τὴ γυμνὴ ἀλήθεια που μολογᾷς κάρμια καταγγελια δὲν σοῦγινε, παρὰ μονάχα ἀπὸ ἕνα κἀποιον τρελὸν Κουμπάρη, καὶ ἴσα ἴσα γιατί τον εἶπες τρελὸ, πράγμα τὸ ὁποῖον γνωρίζει ὅλος ὁ κόσμος κι' αὐτὸς μόνον δὲν παραδέχεται.

Στὸ διάστημα αὐτονοῦ τοῦ πρώτου χρόνου ἔλαβες γράμματα ἐπιστολῶν τρεῖς χιλιάδες καὶ διακόσια εἰκοσι τρία.

Ὁ Παληανθρώπος πουλιέται σ' ὅλη τὴν Ἑλλάδα καὶ ἐξωτερικὸ, ὅλοι δὲ οἱ ἀνταποκριταῖς σου ἐφάνηκαν σωστοὶ παληανθρώποι, γιατί κάνεις δὲν καταδέχτηκε ὡς τώρα νὰ σοῦ φᾶν τὸν παρὰ, ἐκτὸς μερικῶν που σοῦ βαροῦν μικρὰ κανονάκια ἀπάνω στὸ λογαριασμὸ με τὴ νούλα ἢ νούλα.

Ἄξιοθαύμαστη εἶναι ἡ σύμπτωση καὶ ἕνα ἀπὸ τὰ ἑπτὰ θαύματα τοῦ κόσμου, ὅτι μεταξὺ τῶν συνδρομητῶν τοῦ Παληανθρώπου ὑπάρχουν καὶ σαρανταπέντε γυναῖκες καὶ ὄλαις θεοταρντάνες, κἀτι βατσέλα παχειαῖς σὰν ἐλέφαντες, καὶ ἀπὸ τῆς ὁποίας στὴν ὁμορφάδα καὶ τὰ καλλη προέχουν μιὰ δασκάλα στὴ Σερβία, μιὰ κυρία στὴν Ἑλευσίνα καὶ μιὰ γαλλίδα στὸν Περαιὰ. Ἄλλὰ δὲν βγαίνει τίποτα γιατί εἶναι παντρεμένας.

Σ' ἄλλη δεύτερη ἔκθεσι θὰ σοῦ περιδιαγράψωμε πόσαις πομπαῖς εὔγανε ὁ Παληανθρώπος στὰ φῶρα, καὶ πόσα καλὰ προῆρθαν, ἀπὸ τὸ ἀγγεῖο καὶ πορογραμικὸ στόμα τοῦ Παληανθρώπου.

Ταῦτα καὶ χαιρετίσματα.

Τὸ ὑπουργικὸν συμβούλιον τοῦ Παληανθρώπου, καὶ πράκτορες τῶν ἐφημερίδων

Κ. Δημητρακούλιας ἐπὶ τῆς ἀμεριμονομέρινας, Χρ. Παντοῦλιας, ἐπὶ τῆς μαγκούρας, Σ. Τσαγκάρης, ἐπὶ τῆς κατεργαρίας, Δ. Δράκος, ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν, Π. Παρρασκευόπουλος, ἐπὶ τῆς χαραιοφαγίας καὶ Π. Πανουργιάς, ἐπὶ τῆς ἀργίας.

Ὁ δαμαστής τῶν λιουταριῶν.

Πουλοῦντι

κουδούνια ἠλεκτρικὰ, οὐρματα, κουμπιὰ καὶ ὅλα τὰ χρήσιμα για τηλεγράφους σπητιῶν. Ὅποιος θέλει λοιπὸν ἀπὰ τέτοια πράγματα ἄς ἔρθῃ στὸ τυπογραφεῖο τοῦ Τρίμη.

Ἐπίσης πουλοῦνται καὶ καρτένια πράγματα για ἐμπορικὰ καταστήματα καὶ πάλι ἢ πληροφορίας δίνονται στὸ ἴδιο τυπογραφεῖο. Τρίξτε πρὶν τὰς χᾶστε.

Τύπος γεροτοκόριτσου που συλλογίζεται πασαπονεμένο δὲν θὰ τὴ πάρῃ κἀνείς.